

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208192
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5314208192.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Z. L., J.. XX.X.XXXX, XXX XX Q. XXX, zastúpeného JUDr. Bohuslavom Majchrákom, advokátom so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36 416 525 proti žalovanej Q. Q., J.. S.. G. XXX, XXX XX Q., F.: XX XXX XXX, zastúpenej JUDr. Marekom Belkom, advokátom so sídlom Fraňa Kráľa 1504, 022 01 Čadca, IČO: 42 213 487 v konaní o zaplatenie 4.550,68 € s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 28.08.2014 domáhal voči označenej žalovanej zaplatenia sumy 4 550,68 € spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne od 01.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že rozsudkom OS Čadca, vydaným vo veci 5C/309/2013 dňa 03.04.2014, právoplatným dňa 20.06.2014, bolo určené, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - časti parcely registrovanej v stave CKN, ako parcela č. XXXX - trávnaté trvalé porasty o výmere 539 m², a to novovytvorenej parcely č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 171 m², vytvorenej geometrickým plánom S. V. - A. č. 32/2012 zo dňa 26.07.2012. V spore 5C/309/2013 žalovaná existenciu vlastníckeho práva žalobcu potvrdila, nevyvrátila jeho tvrdenia o tom, že v rozpore so skutočnosťou si vlastnými úkonmi vysporiadala vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti vo svoj prospech. Vzhľadom k uvedenému ako vlastník evidovaný v katastri nehnuteľností žalovaná spornú nehnuteľnosť užívala bez právneho titulu. O skutočnosti, že nehnuteľnosť je evidovaná v prospech žalovanej, sa žalobca dozvedel v roku 2008, oslovil žalovanú, ktorá v zastúpení starostom obce ako štatutárnym orgánom spísala so žalobcom kúpnu zmluvu, v zmysle ktorej malo dôjsť k odkúpeniu spornej nehnuteľnosti obcou za odplatu. Keďže na základe tejto zmluvy nebol prevod možný, pretože žalovaná bola už ako vlastník spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností evidovaná, žalovaná opätovne prisľúbila žalobcovi zmiernie riešenie, tento prisľub však nedodržala. Práve pre účelový, zavádzajúci spôsob konania žalovanej došlo k podaniu žaloby žalobcom o určenie vlastníckeho práva v súdnom konaní 5C/309/2013. Zo správania žalovanej je možné vyvodit' jej snahu zbaviť sa zodpovednosti za znášanie prípadných finančných nárokov spojených s vlastníctvom žalobcu k spornej nehnuteľnosti za dobu, kedy ju neoprávnene užívala. Za obdobie minimálne od roku 2005, kedy protiprávnym konaním bola ako vlastník spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností zapísaná, až do právoplatného ukončenia konania o určení vlastníckeho práva, užívala spornú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, čím sa na ujmu žalobcu bezdôvodne obohatila. Svoj nárok žalobca uplatňuje za obdobie odo dňa osvedčenia vlastníctva žalovanej k spornej nehnuteľnosti notárskou zápisnicou N118/05 zo dňa 12.05.2005 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu v Čadci, č. k. 5C/309/2013 - 41 zo dňa 03.04.2014 (právoplatnosť dňa 20.06.2014). Vzhľadom k účelovému

využitíu pozemku, keďže je na ňom zriadený rezervoár pitnej vody, komerčne dodávanej jej odberateľom, žalobca uplatnil nárok v rozsahu 500 € ročne. Túto sumu uviedol na základe jeho odhadu s prihliadnutím na obvyklé zvyklosti v mieste jeho bydliska. Žalobca sa v žalobe zaoberal aj možnosťou vznesenia námietky premlčania stranou žalovanej, pričom tvrdil, že práve z dôvodu už uvedených skutočností - jej správania sa počas sporného obdobia, je možné konštatovať, že konala v rozpore s dobrými mravmi, preto nie je dôvodné, aby takého jej správania poživalo súdnu ochranu. V súvislosti s tým odkázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1Cdo148/2004, rozhodnutie NS ČR 25Cdo1839/2000, 32Odo466/2004), Ústavného súdu ČR (nález I.US 718/11, II.US 309/95, I.US 643/04) a ďalšie rozhodnutia, napr. rozsudok KS Žilina 9Ceo459/2011, z ktorých vyplýva, že pri hodnotení vznesenej námietky premlčania súd musí vychádzať predovšetkým z okolností konkrétneho prípadu, pričom prihliada predovšetkým na to, za akých okolností bola námietka vznesená a za akých okolností k premlčaniu došlo. K žalobe pripojil kópiu rozsudku 5C/309/2013 - 41 zo dňa 03.04.2014. Na pojednávaní dňa 09.03.2014 uviedol, že konal s oboma starostami obce Q. ako žalovanej, v snahe urovnať vlastnícke vzťahy, nakoľko je obyvateľom obce. Bola mu prisľúbená kúpa sporných nehnuteľností. K naplneniu kúpnopredajnej zmluvy však nedošlo. Žalovanú vyzýval k zaplateniu kúpnej ceny. Predložil kúpnopredajnú zmluvu, ktorú s ňou dňa 01.04.2009 uzavrel, s poukazom na článok I. zmluvy, v ktorom je uvedené, že predávajúci (žalobca) je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú zapísané v pozemkovoknižnom stave na základe dedičského rozhodnutia po rodičoch predávajúceho (D650/78). K plneniu povinností zo zmluvy však nikdy nedošlo. N. N., M.. N.. Ž. mala záujem odkúpiť spornú nehnuteľnosť a jednať so žalobcom ako výlučným vlastníkom, avšak vzhľadom k tomu, že na liste vlastníctva bola zapísaná ako vlastníka žalovaná, k predaju nedošlo. Na pojednávaní dňa 20.04.2015 uviedol, že vodojem, ktorý sa nachádza na jeho nehnuteľnosti, bol postavený v akcii „Z“ v roku 1980, jeho otec zomrel v roku 1978, po ňom získal žalobca polovicu nehnuteľnosti a potom sa po smrti matky v roku 2002 stal výlučným vlastníkom parcely, na ktorej sa vodojem nachádza. V roku 2006 bol oslovený vodohospodárkou výstavbou na odkúpenie časti parcely o výmere 52 m², až vtedy zistil, že obec je vlastníkom zvyšnej časti nehnuteľnosti, pričom vlastníkom tejto časti bol žalobca, preto inicioval v roku 2008 stretnutie so žalovaným, resp. jeho zástupcom - starostom obce V.. S. Š. a následne v roku 2009 došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Keďže bol na pozemku umiestnený vodojem, nebolo ho možné riadne užívať, jeho rodičia pozemok predtým orali, kosili, nepožiadali o žiadnu finančnú náhradu, v tom období to bolo obtiažne. Na pojednávaní dňa 15.03.2017 opätovne poukázal na to, že nemohol brať zo spornej nehnuteľnosti pôžitky, bol obmedzený v nakladaní so spornou nehnuteľnosťou, ktorú si prisvojila žalovaná. Žaloba subsumuje aj časť nároku, ktorý nemôže byť premlčaný.

2. Žalovaná sa písomne vyjadrila k žalobe podaním zo dňa 27.02.2015 č.l. 25, v ktorom neuznala základ žaloby a výšku požadovaného nároku. Poprela, že by sa na úkor žalobcu akýmkoľvek spôsobom obohatila, neužíva rezervoár pitnej vody zriadený na parcele č. CKN XXXX/X, ani predmetnú parcelu č. CKN XXXX/X v katastrálnom území Q.M.. Rezervoár pitnej vody - vodojem, vybudovaný v roku 1976 v akcii „Z“ bývalým MNV Q., bol na základe rozhodnutia ONV Č. - odbor poľnohospodárstva, odbor lesného a vodného hospodárstva zo dňa 18.03.1980 odovzdaný do odbornej správy spoločnosti N., Š..K.. L. Č.. Od uvedenej doby je vodojem - rezervoár užívaný a spravovaný touto organizáciou. K svojmu vyjadreniu pripojila notársku zápisnicu N118/05 zo dňa 12.05.2005, harmonogram preberania vodovodov zo správy Národných výborov do správy spoločnosti SD. č.l. 29 a listinu vydanú Okresným národným výborom I. Č. - odborom poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva dňa 18.03.1980 č. K.-XXX/XXX/XX/JA č.l. 30. V písomnom vyjadrení zo dňa 19.10.2015 č.l. 51 na svojom vyjadrení k žalobe zotrvala, poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci 6Obdo16/2008 zo 16.12.2008, podľa ktorého základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom dôkazné bremeno o existencii bezdôvodného obohatenia znáša postihnutý. Zo samotnej správy spoločnosti N., M.. N.. vyplýva, že verejný vodovod bol odovzdaný do jej správy. Súčasťou verejného vodovodu bol aj objekt vodojemu s prívodnými zásobnými a odpadovými potrubiami. Sama spoločnosť potvrdila, že objekt vodojemu, ako objekt stavebný, bol oplotený a N. Š.. K., neskôr N., M.. N.. ako prevádzkovateľ vodovodu udržiaval areál v rozsahu jeho oplotenia. Vodojem je užívaný a spravovaný organizáciou N., M.. N., ktorá jeho užívanie nepopiera. Z uvedeného možno vyvodiť, že žalovaná sa na úkor žalobcu nijakým spôsobom neobohatila, vodojem zriadený na spornej nehnuteľnosti, ale ani spornú nehnuteľnosť, neužíva. Žalobca nepreukázal, z akého titulu malo bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej vzniknúť. V písomnom vyjadrení zo dňa 14.03.2017 na č.l. 37 žalovaná z opatrnosti vzniesla námietku premlčania s poukazom na to, že bezdôvodné obohatenie sa premlčuje v dvojročných premlčacích lehotách. Namietla aplikáciu dobrých mravov, pretože už aj právny predchodcovia žalobcu vedeli, že vodojem je postavený na ich parcele a nikdy sa náhrady nedomáhali, a to ani od žalovaného

ani od spoločnosti N.. Poukázala na to, že už v roku 2008 spoločnosť N. chcela časť parcely odkúpiť. Na pojednávaní dňa 15.03.2017 uviedla, že v konaní 5C/309/2013 žalovaná dokázala to, že žalobca nemal do roku 2013 právne vzťahy k spornej nehnuteľnosti vysporiadané (do roku 2013 nebola parcela stotožnená), toto robila obec ešte v roku 1979 v akcii „Z“, robila to zákonným spôsobom, preto nemohla pozemok získať nezákonne.

3. Súd prvej inštancie rozhodol o uplatnenom nároku rozsudkom č. konania 8C/191/2014-62- zo dňa 15.3.2017, ktorým žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobu zamietol z dôvodu, že základ nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za daný.

4. Na odvolanie žalobcu rozhodol vo veci Krajský súd v Žiline, ako súd druhej inštancie, uznesením č. konania 5Co/75/2018-110 zo dňa 26.6.2018, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuviedol, ktoré z navrhnutých dôkazov nevykonal a neuviedol ani dôvody, prečo ich nevykonal. V odseku 11 svojho uznesenia poukázal na potrebu zjednať nápravu v porušení práv žalobcu, súdu prvej inštancie uložil vec opätovne prejednať, vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodniť, pričom má dôsledne zvážiť návrhy strán na vykonanie dôkazov a následne uviesť, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a prečo ďalšie navrhnuté dôkazy nevykonal. Má dbať nato, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé, pričom pri opätovnom rozhodovaní posúdi aj námietky žalobcu v odvolaní.

5. Pokiaľ ide o námietky žalobcu v odvolaní, ten v rámci svojho odvolania zo dňa 24.5.2017 tvrdil, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, ale ani na pojednávaní, nevysvetlil, prečo nevykonal ním navrhnutý dôkaz - dopyt na realitné kancelárie za účelom stanovenia obvyklej ceny nájmu nehnuteľnosti (obstaranie odborného vyjadrenia), vo vzťahu k výške požadovaného nároku, ktorý vzniesol ešte na pojednávaní dňa 20.4.2015. Zároveň dôvodil prekvapivým rozhodnutím, pretože rozhodnutie súdu bolo založené na skutočnostiach, ku ktorým sa strana v dôsledku postupu súdu nemohla nijako vyjadriť. Uviedol, že nebolo ani len naznačené, prečo súd od vykonania dôkazu k výške nároku upustil. Súd neprezentoval, čo je sporné a čo nie, ktoré dôkazy vykonal a ktoré nie a svoj postup riadne nezdôvodnil. Tiež nevyjadril ani právny názor na právne posúdenie veci a za tohto stavu bez ďalšieho žalobu zamietol. V odvolaní žalobca poukázal aj na kvalifikáciu uplatneného nároku ako prípadnej náhrady škody, keď súd mohol a mal zároveň povinnosť skúmať, či vo vzťahu k už preukázanému stavu by nebolo možné ním uplatnený finančný nárok posudzovať z iného právneho dôvodu. Doplnil rozhodujúce skutkové tvrdenia, keď uviedol, že nárok uplatňuje titulom ušlého zisku, teda titulom ujmy, ako toho, čo žalobcovi ako poškodenému ušlo, nakoľko žalovaná konala protiprávne, keď v období rokov 2015 - 2014 neoprávnene vystupovala ako vlastníčka nehnuteľnosti a potom bola bez právneho významu pre rozhodnutie vo veci skutočnosť, že jej z tohto stavu neplynuli žiadne výnosy a že ani sama reálne danú spornú nehnuteľnosť neužívala. Zároveň žalovaná nepreukázala, že by škodu nezavinila. Aj vo vzťahu k uvedenému nároku uplatnenému v odvolacom konaní, ako nároku z titulu náhrady škody, vzniesol dôkazný návrh na vykonanie dôkazu - zabezpečenia odborného vyjadrenia, ktoré poskytne odpoveď na rozhodujúcu skutočnosť, a to výšku žalobcovi spôsobenej ujmy v podobe ušlého zisku žalobcu.

6. Žalovaná v rámci vyjadrenia k podaniu žalobcu produkovaného po zrušení veci odvolacím súdom, a to vo vyjadrení zo dňa 11.2.2019 čl. 164, na svojich doterajších skutkových tvrdeniach zotrvala.

7. Súd prvej inštancie, cítiac sa byť viazaný závermi odvolacieho súdu, vec opätovne prejednal a rozhodol. Na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne obe strany predvolal. Pojednávanie vykonal v prítomnosti oboch strán. Na úvod pojednávania sa vysporiadal s vytknutými vadami vyplývajúcimi zo záverov rozhodnutia odvolacieho súdu, keď zároveň prihliadal aj na námietky odvolateľa - žalobcu produkované v odvolaní. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na otázku súdu neuviedol, že by súd o jeho dôkaznom návrhu nerozhodol, ale uviedol, že súd dôkaz ním navrhnutý nevykonal. Toto nie je zhodné tvrdenie s tvrdením v odvolaní. Súd v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu poukazuje na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 15.3.2017 čl. 59 rub spisu, z ktorej vyplýva, že o dôkaznom návrhu žalobcu súd rozhodol uznesením, svoje rozhodnutie ústne, i na zvukový záznam, odôvodnil a prítomných poučil aj o opravnom prostriedku. Ďalšou odvolacou námietkou bola podľa názoru žalobcu prekvapivosť súdneho rozhodnutia a tvrdenie, že súd neoboznámil predbežné právne posúdenie a sporné body medzi stranami. Vo vzťahu k uvedenému súd poukazuje na zápisnicu

z pojednávania zo dňa 15.3.2017 čl. 58 rub spisu, z ktorej vyplýva, že oboznámil predbežné právne posúdenie v súlade s § 181 ods. 2 CSP, v rámci neho právnu kvalifikáciu, aj sporný základ uplatneného nároku, ako aj dôvod, prečo žalobcom navrhnutý dopyt na realitné kancelárie, za účelom ktorého bolo pojednávanie odročené, nevykoná, nakoľko postupom predchádzajúceho zákonného sudcu, ktorý vec pred novou zákonnou sudkyňou prejednával, sa necítil byť viazaný. O dôkaznom návrhu žalobcu rozhodol aj uznesením. Na pojednávaní v rámci doplnenia skutkového stavu (§ 150 ods. 2 CSP) žalobca na otázky súdu uviedol, že zo strany spoločnosti N., M.. N.. bol oslovený už v roku 2006. V roku 2002 nadobudol polovicu pozemku, polovicu vlastnila jeho matka, po jej smrti nadobudol aj tú. Už v tom čase vedel, že na tomto pozemku sa nachádza vodojem. V záverečnom prednese prostredníctvom svojho zástupcu poukázal na argumentáciu v odvolaní. Právom vlastníka je vec držať, užívať a brať z nej plody a úžitky. Bolo nesporné, že v rozhodnom období bola vlastníkom nehnuteľnosti žalovaná. Keďže vlastníctvo nevyužívala efektívne, keďže jej vlastníctvo užíval niekto iný, zavinila stav, že žalobca sa nemohol domáhať ochrany voči osobe, ktorá jeho nehnuteľnosť užívala.

8. Na pojednávaní súd vykonal aj dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, najmä obsahu uvedeného spisu, ale i obsahom spisu 9C 18/2017, ktorý požadoval žalobca pripojiť a oboznámiť podporne vo vzťahu k svojim doplneným skutkovým tvrdeniam. V uvedenom spore súd vychádzal aj z výsluchu strán sporu, výsluchu svedkov, ako aj listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, najmä rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/309/2013 - 41 zo dňa 03.04.2014 čl. 6 = čl. 18, notárskej zápisnice N118/05 zo dňa 12.05.2005 čl. 26, harmonogramu čl. 29 a listiny - prípisu ONV Č. zo dňa 18.03.1980 čl. 30, kúpnopredajnej zmluvy (kópia) medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim zo dňa 01.04.2009 čl. 36, vyjadrenia spoločnosti N. I. M. H., M.. N.. (ďalej len N., M.. N..) čl. 48. Z vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné právne závery.

9. V spore vedenom na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 5C/309/2013 sa domáhal žalobca určenia, že je výlučným vlastníkom novovytvorenej parcely CKN XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 171 m² podľa vyhotoveného geometrického plánu S. V. - A. č. 32/12 zo dňa 26.07.2012, ktorá predstavuje časť parcely pôvodne registrovanej ako CKN XXXX - trvalé trávnaté porasty o výmere 539 m². V tomto spore žalovaný vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnosti XXXX/X o výmere 171 m² uznal. Žalobca svoje vlastnícke právo odvodzoval z titulu dedenia po otcovi K. L. na základe rozhodnutia bývalého štátneho notárstva, vydaného vo veci D650/78, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.06.1979, na základe ktorého sa stal žalobca výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v katastrálnom území Q., ktorá bola vedená v evidencii EN ako parcela XXXXX na liste vlastníctva č. XXX. Táto nehnuteľnosť je v prírode z časti zhodná s parcelou CKN XXXX, tá však už v prospech žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu evidovaná nebola. Na identifikáciu nehnuteľností EN XXXXX si dal žalobca vyhotoviť geometrický plán. V susedstve tejto parcely je zriadená stavba vodojemu. Keďže žalobcovi titulom dedičstva patrila časť parcely XXXXX v stave EN a obec mala záujem zriadiť rezervoár vody a vyporiadať vlastnícke vzťahy v tom čase starosta obce Q. ako žalovaného V.. S. Š. spísal so žalobcom kúpnu zmluvu a prisľúbil mu výplatu kúpnej ceny. Následne zistil, že už štyri roky predtým, v roku 2005, bývalý starosta nechal nehnuteľnosť formou notárskej zápisnice vlastnícky osvedčiť v prospech obce, čo potvrdzuje aj LV č. XXXX, podľa ktorého je na parcele XXXX vedený ako vlastník žalovaný. Žalobca ani jeho právny predchodcovia sa v minulosti nikdy spornej nehnuteľnosti nezriekli. Poukazoval na to, že žalovaný sa nikdy vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti, aj napriek zápisu vlastníckych vzťahov v katastri, necítil byť vlastníkom, pretože pokiaľ by sa cítil byť vlastníkom, nespísoval by so žalobcom kúpnu zmluvu, preto je zrejmé, že žalovaný nenadobudol vlastníctvo v dobrej viere, čo je podmienkou vydržania. Žalobca v konaní 5C/309/2013 poukazoval na to, že si uplatňuje vlastnícke právo k pôvodnej parcele registra EN č. XXXXX.

10. Z notárskej zápisnice N118/05 zo dňa 12.05.2005, ktorej predmetom bolo osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalovaným, vyplýva, že na viacerých pozemkoch v kat. území Q., vrátane parcely CKN č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 539 m², sú umiestnené cesty a miestne komunikácie, vybudované na neknihovaných pozmenoknižných parcelách, resp. parcelách v stave EN, ktoré sú uvedené v protokole o delimitácii majetku a ktoré v obci od nepamäti slúžia ako jediný prístupové komunikácie pre občanov. Z notárskej zápisnice ďalej vyplýva, že na parcele KN č. XXXX bol v roku 1976 vybudovaný vodovod „L.“, zrealizovaný bývalým MNV Q. v akcii „Z“ a následne v roku 1982 hospodárskou zmluvou oddelimitovaný na spoločnosť N. Š.. K.. (bez parcely KN XXXX, ktorá zostala vo vlastníctve MNV Q. - právneho predchodcu obce Q.). Z bodu II. notárskej zápisnice vyplýva, že vlastnícke právo k uvedeným pozemkom nadobudol žalovaný v stave EN protokolom o delimitácii

majetku zo dňa 10.07.1991, teda zo zákona, preto bol prevod bezplatný. Parcela KNC č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 539 m2 je totožná s pôvodnou parcelou v stave EN XXXXX/X.

11. Z listu Okresného národného výboru I. Č. zo dňa 18.03.1980 na č.l. 30 nazvaného ako „Odvodzovanie vodovodov do správy N., závod Č.M. - zabezpečovanie úloh“ mal súd zistené, že je povinnosťou Národných výborov (ďalej len NV) vybudované vodovody v súlade so smernicami odovzdať do odbornej správy N., závod Č., a to v súlade s harmonogramom, ktorý tvoril prílohu uvedenej listiny.

12. Z harmonogramu preberania vodovodov zo správny NV do správy N. na rok 1980 a 1981 na č.l. 29 mal súd zistené, že do správy N. bol prevzatý aj vodovod - vodovodné centrum v Q..

13. Z kúpno predajnej zmluvy na č.l. 36 uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim dňa 01.04.2009 mal súd zistené, že žalobca ako výlučný vlastníak nehnuteľnosti EN XXXXX (diel I. o výmere 182 m2 - orná pôda, diel II. o výmere 102 m2 - neplodná plocha) na základe D650/78, ktorá predstavuje predmet prevodu, túto predáva za kúpnu cenu 900,-Sk za m2 (dohodnutá kúpna cena 8 484,36 €).

14. Z výsluchu svedka - súčasného starostu Q. Q. ako žalovaného - S. K., ktorý je vo funkcii starostu obce od 30.06.2011, mal súd zistené, že žalobca mu predložil návrh na mimosúdne usporiadanie vzťahu, resp. vyrovnanie, s ktorým svedok ako štatutár obce nemohol súhlasiť, nielen vo vzťahu ku kúpnej cene, ale aj k ďalším záväzkom, ktoré z vyrovnania vyplývali, vo vzťahu k N.. Vodojem na spornej nehnuteľnosti, ktorá patrí žalobcovi, bol umiestnený už v roku 1980. Uviedol, že odporučil žalobcovi, aby komunikoval so N., že nehnuteľnosť obec nikdy neužívala, preto by sa mal žalobca obrátiť na N.. Žalobca bol oslovený aj I. I. G., Š.. K. G. v roku 2006.

15. Z výsluchu svedka - bývalého starostu žalovaného V.. S. Š., ktorý bol starostom žalovaného od roku 1998 do roku 2010, mal súd zistené, že po nástupe do funkcie vysporiadal práva obce vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré prešli delimitačným protokolom, medzi ktorými bola aj sporná nehnuteľnosť. Na základe toho usudzoval, že obec je vlastníkom aj spornej nehnuteľnosti. Keď mu boli predložené podklady zo strany žalobcu, usúdil, že nehnuteľnosť patrí žalobcovi. V rámci snahy pomôcť občanom obce vyvinul určité úsilie, aby zjednal nápravu, preto uzatvoril so žalobcom kúpnu zmluvu. Dôvod, pre ktorý nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny, bol ekonomický, pretože obci neboli poskytované v rozhodnom období finančné prostriedky.

16. Z vyjadrenia spoločnosti N. I. M. H., M.. s. (ďalej len N., M.. N..) zo dňa 20.08.2015 na č.l. 48 mal súd zistené, že verejný vodovod v obci Q. bol vybudovaný v investorstve obce Q. a odovzdaný do správy N., Š.. K.. Ž., L. XX Č.. Súčasťou verejného vodovodu bol aj objekt vodojemu s prívodnými zásobnými a odpadnými potrubiami. Objekt vodojemu ako stavebný objekt bol oplotený a prevádzkovateľ vodovodu (N. Š.. K., J. N., M.. N..) udržiaval areál v rozsahu jeho oplotenia.

17. Z pripojeného spisu 9C/18/2017 mal súd zistené, že spor inicioval žalobca proti spoločnosti N., M.. N.. Žalobu podal dňa 20.3.2017. Domáhal sa ňou zaplata sumy 1.000,- € z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie jeho nehnuteľnosti (totožnej so s nehnuteľnosťou v tomto spore), požadujúc 500,- € ročne za dva roky späť. Uvedené konanie bolo pre späťvzatie žaloby z dôvodu úhrady požadovanej sumy zo strany žalovaného zastavené.

18. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Z) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Predmetom uvedeného sporu bolo zaplata sumy 4 550,68 € z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré mal žalovaný získať tým, že užíval spornú nehnuteľnosť, pretože bol na liste vlastníctva evidovaný ako vlastníak nehnuteľnosti CKN XXXX - trvalé trávnaté porasty o výmere 539 m2, z ktorej časti bola novovytvorená sporná nehnuteľnosť č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 171 m2 patriaca do výlučného vlastníctva žalobcu, a to od 12.05.2005, kedy žalovaný nadobudol vlastníctvo notárskou

zápisnicou N118/05 až do právoplatnosti rozsudku OS Čadca vydaného v spore 5C/309/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.06.2014, v ktorom sa riešila otázka vlastníckeho práva žalobcu k spornej nehnuteľnosti (novovytvorenej parcele č. XXXX/X o výmere 171 m²), pričom obohatenie žalovaného malo spočívať v tom, že ako vlastník spornú nehnuteľnosť mal aj užívať. Žalobca poukazoval na to, že žalovaný vlastným konaním nadobudol k spornej nehnuteľnosti vlastníctvo vo vlastný prospech, hoci neskôr v konaní 5C/309/2013 sám uznal, že vlastníkom spornej nehnuteľnosti je žalobca, čo sa snažil reparať aj kúpnu zmluvou. Po celú dobu však užíval spornú nehnuteľnosť ako v katastri nehnuteľností evidovaný jej vlastník bez právneho titulu. Žalovaný v spore popieral faktické užívanie spornej nehnuteľnosti s odkazom na to, že je na nej umiestnený vodojem - rezervoár vody, ktorý je v správe a užívaní spoločnosti N., M.. N., a to od roku 1980. Žalobca vo svojom odvolaní a následne vo vyjadrení zo dňa 11.12.2018 čl. 125, ktorým reagoval na predvolanie súdu na termín pojednávania, súčasťou ktorého bola i výzva k produkovaniu tvrdení a dôkazov k záverom rozhodnutia odvolacieho súdu, poukazoval na rekapituláciu skutkového stavu prípadu v odvolaní a na možné právne posúdenie jeho nároku ako nároku na náhradu škody, „nateraz“ uplatňovaného ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že je presvedčený, že žalovaná počas sporného obdobia mala požadovať za užívanie pozemku obvyklú cenu nájmu od spoločnosti N., a preto sa jedná o spôsobenú škodu spočívajúcu v ušlom zisku. Žalobcovi nevznikla tak skutočná škoda, teda zmenšenie majetku, ale ušlý zisk, teda nezväčšenie majetku, ktoré sa dalo očakávať. Poukázal tiež na Okresnom súde v Č. prebiehajúce konanie 9C 18/2017, ktoré inicioval žalobca voči spoločnosti N. I. M. H., M..N.. (N., M..N..) o zaplatenie 1.000,- € titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie spornej nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej sa domáha plnenia aj v tomto spore voči žalovanej, s poukazom na čo požadoval uvedený spisový materiál 9C 18/2017 oboznámiť. Vo veci 9C 18/2017 nárok uplatnil vo výške 500,- € ročne za obdobie od marca 2015 do marca 2017, pričom N., M..N.. ako žalovaný uznal nárok ako oprávnený vo výške 5,- € za 1 m². K svojmu vyjadreniu pripojil aj email zo dňa 30.5.2018, z ktorého vyplýva, že žalovaný (N., M.. N..) vo veci 9C 18/2017, v zastúpení Z.. O. E., oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že mu zasiela návrh kúpnej zmluvy. Kúpna cena bola schválená v predstavenstve spoločnosti vo výške 28,21 € za 1 m², teda celkovo 4.823,91 € a k tomu náhrada za užívanie pozemku za obdobie od marca 2017 do mája 2018 vo výške 5,- € za 1 m² za rok, čo predstavuje 1.068,75 €. Tu súd vo vzťahu k časovej chronológii poukazuje na to, že žalobca v priebehu sporu tvrdil, že už skôr ho spoločnosť N. kontaktovala so žiadosťou o odkúpenie pozemku, pričom toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Až uvedeným dôkazom - oboznámením spisu 9C 18/2017 - bolo prvýkrát preukázané jednanie žalobcu so spoločnosťou N., M.. N..

20. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu nároku, súd dáva za pravdu žalobcovi, tá je skutočne vecou súdu. Súd však poukazuje na to, že k inej právnej kvalifikácii uplatneného nároku môže dôjsť, ale len vychádzajúc z rovnakých rozhodujúcich skutkových tvrdení. Súd právne kvalifikuje nárok uplatnený žalobou len na základe dostatočne produkovaného skutkového stavu, dostatočne konkretizovaných rozhodujúcich skutočností. V danom prípade rozhodujúce skutkové tvrdenia od počiatku smerovali k bezdôvodnému obohateniu, keď žalobca poukazoval na to, že žalovaná sa mala bezdôvodne obohatiť tým, že sporné nehnuteľnosti ako ich vlastníky v rozhodnom období užívala bez právneho dôvodu. Súd je toho názoru, že zo strany žalobcu došlo v priebehu sporu k zmene rozhodujúcich skutkových tvrdení, na základe ktorých možno vec zo strany súdu právne kvalifikovať. Nárok začal v odvolacom konaní posudzovať ako škodu v podobe ušlého zisku. Vydanie bezdôvodného obohatenia a nárok na náhradu škody vychádzajú podľa názoru súdu z iného základu, keď pri náhrade škody sa skúma protiprávne konanie, zavinenie, teda iné predpoklady, než pri bezdôvodnom obohatení. Pri tomto nároku je potrebné, aby žalobca ako ten, na úkor koho k obohateniu malo dôjsť, preukázal, že žalovaný sa skutočne na jeho úkor obohatil. Každý z týchto nárokov vyžaduje teda iné dokazovanie, ktoré má zároveň iný aj rozsah. Súd, hodnotiac túto zmenu skutkových tvrdení za zmenu žaloby (§ 140 ods. 2 CSP), ktorú nepripustil (o zmene rozhodol uznesením, ktoré na pojednávaní vyhlásil v prítomnosti oboch strán, preto uznesenie písomne nevyhotovoval), konal ďalej o nároku, pôvodne uplatnenom z titulu bezdôvodného obohatenia. Na predbežnom právnom posúdení vyslovenom pred vyhlásením rozsudku súdu prvej inštancie teda zotrval, nakoľko podľa jeho názoru od posledného pojednávania k zmene skutkového stavu nedošlo. Súd sa domnieva, že žalobca skutkové tvrdenia menil pod ťarchou dôkaznej situácie, teda až v priebehu sporu, potom, ako bolo zo strany súdu po zmene právnej úpravy procesného postupu súdu (Civilného sporového poriadku) a po zmene zákonného sudcu oboznámené predbežné právne posúdenie. Odvolací súd sa vecou samou nezaoberal, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil z procesných dôvodov.

21. Pokiaľ žalobca poukazoval na uznesenie vo veci 9C 18/2017 z 30.5.2018, ktorým bolo konanie zastavené z dôvodu, že žalovaný N. M.. N.. žalobcovi dobrovoľne zaplatil, nárok uznal, aj v súvislosti s týmto možno dospieť k záveru, že žalobca menil skutkové tvrdenia podľa dôkaznej situácie. Žalobu proti spoločnosti N., M.. N.. podal vo veci 9C/18/2017 dňa 20.3.2017, súd v uvedenom spore 8C/191/2014 vyhlásil rozsudok dňa 15.3.2017. Skutkové tvrdenia žalobcu začali byť dopĺňané, resp. menené až potom. Žalobca v tomto spore tiež tvrdil, že N., M.. N.. ho kontaktoval, že mal záujem odkúpiť parcelu, čo žalobca nepreukázal. Ale i z takéhoto tvrdenia možno dospieť k záveru, že zrejme užíval sporné nehnuteľnosti práve N., M.. N.., keďže mal záujem odkúpiť nehnuteľnosť od žalobcu. Tu opäť možno poukázať na tvrdenie žalobcu, že žalovaná mala ako vtedajší vlastníak požadovať plnenie od N., čo však neurobila.

22. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie (rešpektujúc zároveň závery odvolacieho súdu) považoval za potrebné rozhodnúť potom aj o dôkaznom návrhu žalobcu produkovanom v odvolacom konaní a následne i v ďalšom konaní, keď naďalej požadoval vykonať dopyt na realitné kancelárie za účelom zistenia výšky požadovaného nároku, už titulom škody v podobe ušlého zisku. Súd o uvedenom procesnom dôkaznom návrhu rozhodol opäť uznesením na pojednávaní dňa 15.5.2019, pričom dôvody tohto rozhodnutia podrobne ústne do zvukového záznamu oboznámil.

23. Pri bezdôvodnom obohatení musí žalobca ako ten, ktorý tvrdí, že na jeho úkor žalovaný bezdôvodne získal niečo, čo mu nepatrí, preukázať, že na jeho úkor bolo práve žalovaným skutočne obohatenie získané (pričom získaný majetkový prospech vzniká bez zreteľa na zavinenie).

24. V konaní nebola spornou skutočnosť, že žalobca je výlučným vlastníkom spornej nehnuteľnosti ako nehnuteľnosti, ktorá je z časti totožná s CKN parcelou XXXX, ale spornou bola skutočnosť, že žalovaná v rozhodnom období vymedzenom žalobcom túto spornú nehnuteľnosť reálne, fakticky aj užívala a že sa tým na úkor žalobcu obohatila. Žalobca následne dôvodil, že vecou vtedy zapísaného vlastníka (žalovanej) bolo riešiť situáciu a požadovať od N., M.. N.., ako užívateľa časti nehnuteľnosti, plnenie, čo žalovaná však neurobila. Dokonca neskôr poukazoval na uznesenie vydané vo veci 9C 18/2017 z 30.5.2018, ktorým bolo konanie o jeho nároku proti spoločnosti N., M.. N.. zastavené z dôvodu, že žalovaný žalobcovi dobrovoľne zaplatil, nárok uznal. Aj v súvislosti s týmito tvrdeniami potom bolo možné dospieť k záveru, že žalobca menil skutkové tvrdenia podľa dôkaznej situácie. Súd v týchto súvislostiach považuje za potrebné poukázať na to, že žalobca žalobu proti spoločnosti N., M.. N.. vo veci 9C/18/2017 podal dňa 20.3.2017, teda po tom, ako súd v uvedenom spore vyhlásil dňa 15.3.2017 zamietajúci rozsudok. Skutkové tvrdenia žalobcu začali byť dopĺňané, resp. menené teda až potom.

25. Strany sporu síce nerozporovali, že na spornej nehnuteľnosti sa nachádza rezervoár pitnej vody (vodojem), čo bolo potvrdené aj vyjadrením spoločnosti N., M.. N.., ktorá uviedla, že rezervoár pitnej vody umiestnený na parcele CKN XXXX v rozsahu jeho oplotenia užíva a spravuje (už od roku 1980 na základe rozhodnutia ONV Č. zo dňa 18.03.1980), z dokazovania však vyplynulo, že tvrdenia žalobcu produkované v žalobe, ako aj v samotnom spore 5C/309/2013, sú v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi, konkrétne s notárskou zápisnicou N118/05 zo dňa 12.05.2005, keď na jednej strane z rozsudku 5C/309/2013, na ktorý žalobca odkazuje, vyplýva, že žalobca sa domáhal vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v stave EN č. XXXXX, pričom sám žalobca uvádzal, že vodojem sa nachádza na susednej parcele, zatiaľ čo na druhej strane z notárskej zápisnice vyplýva, že CKN parcela XXXX, z ktorej bola sporná parcela XXXX/X vytvorená, bola totožná s parcelou EN XXXXX/X, teda nie s parcelou EN XXXXX. Vzhľadom k uvedenému môžu vzniknúť pochybnosti aj o samotnom predmete, ktorý mala žalovaná užívať. Vo vzťahu k rozsahu žalobcom tvrdného užívania súd poukazuje aj na kúpnu zmluvu predloženú stranou žalobcu, z ktorej vyplýva výmera parcely XXXXX, diel 2 o výmere 102 m² - neplodná plocha, zatiaľ čo žalobou žiada bezdôvodné obohatenie za užívanie plochy 171 m², teda môže vzniknúť pochybnosť o tom, či aj spoločnosť N. M.. N.. vedela, ktorú časť užívala, pretože sporná parcela XXXX/X vznikla až v roku 2012.

26. Súd považoval za sporný aj rozsah predmetu užívania aj s poukazom na vyjadrenie spoločnosti N., M.. N.., ktorá uviedla, že objekt vodojemu ako stavebný objekt bol oplotený a N., M.. N.. ako jeho prevádzkovateľ ho udržiaval v rozsahu oplotenia. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal ani to, či sa tento vodojem nachádza výlučne na novovytvorenej parcele žalobcu CKN XXXX/X o výmere 171 m² alebo sa nachádza z časti aj na parcele CKN XXXX, z ktorej časti bola sporná nehnuteľnosť vytvorená. Nebolo preukázané, na ktorej časti spornej parcely je rezervoár umiestnený a v akom rozsahu

je spoločnosťou N., M.. N.. parcela táto parcela užívaná (pričom sporné nebolo, že v časti oplotenia vodomeru je užívaná spoločnosťou N. M.. N.., pôžitky z nej berie N.). Z uvedeného potom možno dospieť k záveru, že nebolo bez pochyb preukázané, že vodojem sa nachádza na spornej nehnuteľnosti.

27. V danom prípade podľa názoru súdu žalobca teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom jeho tvrdení, že žalovaná sa na jeho úkor v rozhodnom období obohatila tým, že by predmet vlastníctva žalobcu reálne užívala. Užívateľský stav na strane žalovanej automaticky vyvodil zo skutočnosti, že žalovaná bola v katastri nehnuteľnosti zapísaná ako vlastníčka nehnuteľnosti. Zápis však automaticky neodzrkadľuje aj faktický stav a v danom prípade tvrdené užívanie. Skutočnosť, že žalovaná bola na liste vlastníctva zapísaná ako vlastníčka, hoci len formálne, bez ohľadu na to, že vlastnícke právo žalobcu v inom konaní uznala, ešte neznamená, že spornú nehnuteľnosť skutočne užívala a že sa týmto spôsobom obohatila. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že žalovaná by sa na jeho úkor obohatila a akým spôsobom, ani to, v čom obohatenie spočívalo a v akom rozsahu. Práve naopak, sám začal v priebehu sporu dôvodiť tým, že žalovaná ako zapísaná vlastníčka mala požadovať plnenie od subjektu (N., M.. N..), ktorý nehnuteľnosť fakticky užíval. Tomuto tvrdeniu zodpovedalo i konanie žalobcu spočívajúce v podaní žaloby vo veci 9C/18/2017 (hoci v nej sa žalobca domáhal plnenia za iné obdobie, v ktorom mu svedčilo k spornej nehnuteľnosti vlastníctvo už aj v evidenčnej rovine, avšak nebolo sporné, že žalovaný N., M.. N.. užíval nehnuteľnosť, resp. jej časť, už oveľa skôr.

28. S poukazom na uvedené skutočnosti, keď súd dospel k záveru, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno k bezdôvodnému obohateniu žalovanej, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže podľa názoru súdu neunesol žalobca dôkazné bremeno vo vzťahu k samotnému základu uplatneného nároku, súd dôkazy navrhované žalobcom za účelom preukázania výšky uplatneného nároku ako neúčelné a nehospodárne nevykonával.

29. Vo vzťahu k námietke premlčania vnesenej žalovaným na poslednom pojednávaní, súd uvádza, že sa ňou vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, kedy bola konštatovaná neexistencia základu nároku, ďalej bližšie nezaoberal. Napokon, námietka smerovala k nároku na náhradu škody (zmena žaloby pripustená nebola).

30. Súd záverom udáva, že zotrval na dôvodoch skoršieho rozhodnutia, keďže tie neboli odvolacím súdom súdu prvej inštancie vytknuté. Vzhľadom k tomu, že súd nepovažoval za daný samotný základ nároku, dôkaz navrhnutý žalobcom na preukázanie výšky, a to zabezpečením odborného vyjadrenia, nevykonával, postupujúc konštantne v súlade s rozhodovacou praxou súdov, nakoľko takéto dokazovanie pri neexistencii základu nároku je považované za nehospodárne a neefektívne, neúčelné a nadbytočné zároveň.

31. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodoval o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom spore bol úspešný v celom rozsahu žalovaný, preto mu patrí náhrada trov konania voči neúspešnému žalobcovi v celom rozsahu. O jej výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.